

Komponists un ilggadējais «Pērkona» līderis Juris Kulakovs par mēģinājumu dabūt pēdējo vietu ansambļu skatē, iecienītākajiem dzērieniem un loterijā laimēto «Moskviču».

Juris Kulakovs

TEKSTS: VERNERS ŠNEIDERS
FOTO: OJĀRS JANSONS, NO PERSONISKĀ ARHĪVA

001 Vai atceries pirmo reizi, kad uzstājies uz skatuves?

Jā, laikam tad mācījos kādā piektajā klasē Līvānu 1. vidusskolā, un Jaungada uzvedumā man bija jātēlo Mežkungs. Tēvs bija iedevis īsto plinti ar tukšu patronu, un pēc scenārija man bija ar šāvienu jābrīdina starp eglēm lēkājšie zaķīši, ka mežā ieradies mednieks. Plinte man bija par smagu, cik saprotu, par manu aktiera tēlojumu arī neviens nebija sajūsmā, bet izšāvu gan es laikā un blīkšķis bija liels. Kā mūziķis? Īsti neatceros, viss tā plūstoši sākās, dažādos Līvānu orķestros – tad, kad es jau kaut ko mācēju.

002 Vai tev ir kāds rituāls pirms uzstāšanās, kas garantē, ka viss notiks kā vajag?

Nē, nav gan. Es paļaujos uz Dievu, sargeņģeļiem un savu prasmi.

003 Vai ir gadījies, ka pirms koncerta esi tik uztraucies vai nobijies, ka negribas uzstāties?

Tik traki nav bijis. Taču reiz ar «Menuetu» mums bija koncerts Sporta pilī, un, kad ieraudzīju milzīgo publikas daudzumu, kas sniedzās tūkstošos, man sāka trīcēt kāja uz ērģeļu skaļuma pedāļa. To nu nekādi nevarēja apstādināt – nospēlēt nospēlēju, bet ar to tremoru nekā nevarēja izdarīt.

004 Vai vienkāršāk ir sarakstīt kādu lielās formas skaņdarbu vai arī dziesmiņu, kas ātri kļūtu populāra?

Ļoti nopietns jautājums, uz kuru skaidras atbildes nav. Nav taču nekādu garantiju, ka kāda konkrēta dziesma kļūs populāra. Atliek domāt, ka, ja tā patik pašam, ir cerības, ka patiks arī kādam citam. Lielas formas skaņdarbos arī ir lieliskas melodijas, bet dziesmiņu rakstītāji šādā formā nevar strādāt, jo viņiem trūkst akadēmiskās skolas un izglītības – šiem skaņdarbiem vajadzīga īpaša tehnika, lai uzbūvētu formu, tur jau var saskatīt līdzības ar arhitektūru. Pie mums visus sauc par komponistiem, bet angļu valodā *song writers* ir tie, kuri raksta dziesmas, bet *composers* – tie, kuri strādā ar lielākas formas skaņdarbiem.

005 Vai vienmēr izpildi solījumus un laikā padari darbu, piemēram, rakstot mūziku teātrim?

Jāsaka atklāti – es vienmēr kavēju. Kad rakstīju mūziku Oļģerta Krodera izrādei «Spēļu, dancoju» Nacionālajā teātrī, visu atnesu ar nokavēšanos. Dikti atvainojos, bet viņš, par laimi, bija tāds miera mika; teica: «Juri, nu neuztraucies!» Citreiz biju sācis rakstīt mūziku «Livonijas Indriķa hronikām», bet Nacionālajam teātrim likās, ka nokavēju termiņus, viņi kļuva nervozi, un beigās Jānis Lūsēns tās dziesmas ātri uzrakstīja – tā sākās viņa sadarbība ar Māru Zālīti. Šovasar pirms Baltijas studentu dziesmu un deju svētkiem tikai pēdējā mēģinājumā ierados ar aranžējumu

pūtēju orķestrim. Virsdiriģents Jānis Puriņš tad teica: «Tā, līdz šim es zināju Artūru Maskatu, kurš kavē termiņus, bet Kulakovs ir otrs.» Bet tik traki, ka pavisam nepadarītu apsolīto, nav bijis – atbildības sajūta man vēl ir. Varbūt kavēšanās un vēlme izmantot visu laiku līdz pēdējam saistīta ar to, ka gribas to darbu izstrādāt ideālu.

006 Kā rīkojies, ja skaņdarbs negrib un negrib rakstīties?

Parasti tā nenotiek. Es taču zinu, kad ir nodošanas termiņš, un pat brīdī, kad no malas liekas, ka neko nedaru, zemapziņa pēc uzdevuma saņemšanas strādā jebkurā gadījumā.

007 Kuru komponistu uzskati par lielāku konkurentu – Raimondu Paulu vai Imantu Kalniņu?

Nevienu. Uzskatu viņus nevis par konkurentiem, bet gan par saviem skolotājiem. Pirmā plate, ko nopirku par mammai palūgtu naudu, bija Paula plate, bet Kalniņš ir mans netiešais skolotājs gan dziesmiņu, gan lielas formas skaņdarbu rakstīšanas jomā. Ja kas, esmu viens no četriem Paula oficiālajiem studentiem konservatorijas džeza klavieru klasē.

008 Vai ir bijis kāds koncerts vai koncertu sērija, pēc kuras juties tik noguris, ka vēlējies kārt sintezatoru uz naglas vai mest krūmos?

Nē, tas bija citādi – padomju varas iestādes iedomājās, ka mums laiks atpūsties, un aizliedza «Pērkonu».

009 VAI KĀDREIZ UZSTĀJIES UN KOMPONĒ ARĪ SAPNOS?

JĀ, IR GĀDĪJIES. TAČU PAT TAD, KAD, LAIŽOTIES MIEGĀ, MAN AUSĪS SKANĒJUŠAS BRĪNIŠKAS SIMFONIJAS, IR BIJIS SLINKUMS CELTIES UN MĒGINĀT TĀS PIERAKSTĪT.

010 Vai kādreiz esi rēķinājis, cik lielu pensiju saņemsi?

Minimālo.

011 Vai esi sapņojis kļūt par miljonāru?

Jā. Ja es dzīvotu lielākā valstī un būtu savā statusā, protams, būtu miljonārs.

012 Vai kādreiz esi saņēmis interesantas dāvanas no faniem?

Daudz ko esmu saņēmis, bet man joprojām pie gultas ir «Casio» modinātājpulkstenis suņa izskatā ar kādām desmit melodijām, kuras viņš spēj izriet. Draudzenes, kuras gadās gultā, par to ir šausmās. To man uzdāvināja Kristapa Graša mamma.

013 Dīvainākā lieta, ko «Pērkona» pielūdzēji svieduši uz skatuves?

Nekas tāds prātā nenāk, mums ir inteligentas attiecības ar faniem. Bet, ja tu domā par apakšveļas sviešanu uz skatuves – kad bija pirmais «Pērkona» aizliegums, tika anonīmi aptaujāta publika, un izrādījās, ka daudzas meitenes koncerta laikā izjutušas orgasmu.

014 Uz kādiem dīvainiem priekšmetiem nācies atstāt autogrāfus?

Ja miesa, cilvēka ķermeņa daļas ir dīvainas, tad uz tām.

015 Vai kādreiz esi izsvilpts vai izlamāts koncerta laikā?

Varbūt ir bijusi kāda vēsāka uzņemšana – atceros vienu koncertu Madonā, kad es no skatuves pateicu: «Ja jums te kaut kas nepatīk, varat aiziet uz tualeti...» un pēc mazas pauzītes piebildu: «Uzpīpēt!» Studenta gados bijām ar Jāni Lūsēnu un gleznotāju Raulu Zitmani aizbraukuši uz Latgali spēlēt kādā ballītē – mūsu instrumenti bija klavieres, bungas un tuba, kuru Rauls nemaz nemācēja pūst. Mēs nospēlējām kādu pusstundiņu, neviens nedejoja, publika kļuva diezgan dusmīga. Un tad viens draudīgi pienāca man ar tekstu: «Jūs domājat, ka Latgalē mūziku nesaprot?»

016 Vai kādreiz ir nācies atteikties no uzstāšanās, jo nav atrasta kopīga valoda ar koncerta organizētājiem?

Nē, ja nu vienīgi par honorāriem neizdodas vienoties.

017 Vai mēdz dusmās rupji lamāties?

Man lamāšanās nesniedzas tālāk par «johaidi», «dritvaikoņi» un «bļin». ▶▶▶

018 Vai bieži izmanto elektrovielienu uz Ogrī?

Sen nav bijis nekāda sakara ar Ogrī, izmantoju dīzeļvielienu uz Līvāniem, kad braucu pie vecākiem.

019 Vai kādreiz ir licies, ka nosist gulbi nemaz nav tik stulbi?

Nu, nezinu, kas tur sanāks – gulbis esot ārkārtīgi agresīvs dzīvnieks.

020 Vai pats vienmēr maksā par mūziku, ko klausies?

Nē, diezgan daudz meklēju mūziku caur «YouTube»; godīgi sakot, man mājās ir arī pirātiski diski, lai gan lielākā daļa ir legālie.

021 Tavā personīgajā fonotēkā ir visi tavi ieraksti?

Pēdējā laikā cenšos visu savākt, bet agrāk biju bezrūpīgāks – no tiem laikiem notis un ieraksti ir jāmeklē arhīvos.

022 Cik mūzikas instrumentu tev ir mājās, un cik no tiem tiek regulāri ekspluatēti?

Kaut kad mēģināju skaitīt. Kādi desmit sintezatori ar klaviatūru, kādi desmit bez. Kāds bariņš akustisko instrumentu. Uz «Pērkonā» koncertiem parasti ņemu trīs sintezatorus, bet tie glabājas pie brāļiem Sējāniem.

023 Vai kādreiz esi mēģinājis muzicēt, sitot koka karotes?

Varbūt, bet to es neatceros. Toties atceros balīti pamatskolā, kad fizikultūras zālē kopā ar pāris klases džekiem sēdējām uz vingrošanas buka un spēlējām uz ķemmītēm.

024 Kāds ir neparastākais instruments, ko «Pērkonā» izmantojais koncertos?

Konservatorijas tuba, koklīte – nekā cita tāda laikam nav bijis.

025 Vai Latvijā vajadzētu legalizēt marihuānu?

Jā, protams. Cik man zināms, no tās atkarība rodas mazāk nekā no tabakas un alkohola.

026 Vai tev ir raideris ar prasībām, kādām lietām jāatrodas ģērbtuvē pirms koncerta?

It kā nav. Taču varu pastāstīt vienu interesantu atgadījumu – kādai bankai šovasar bija sporta spēles, uzstājās «Pērkonā», un pēkšņi uz skatuves uzkāpa kāds kungs un paziņoja, ka esot gatavs atdot parādu – pudeli «Borjomi» minerālūdens. Izrādās, mēs 80. gados bijām spēlējuši izlaidumu Ogres vidusskolā, un kāds, iespējams, mūsu menedžeris, bija izdomājis, ka ģērbtuvē jābūt 20 pudelēm «Borjomi». Tad nu viņi tajos padomju laikos bija meklējuši «Borjomi» pa visiem Ogres apkaimes veikaliem un pat atbraukuši līdz Ķengaragam, bet beigās vienai savākuši tikai 19 pudeles. Tagad man svinīgi tika pasniegta divdesmitā pudele, kas mājās stāv goda vietā.

027 Vai kādreiz esi nokritis no skatuves?

No skatuves ne, bet uz skatuves – jā. Atkal koncerts Madonā – bijām sarunājuši ar Leonu [Sējānu] lēkt viens otram pretim ar ģitārām rokās, bet sapināmies vados. Leons noturējās kājās, bet es nogāzos uz muguras un kaut ko vēl turpināju strinkšķināt, augšpēdus guļot. Vēl gadījies pie sintezatora aizsēsties garām beņķim pie pirmā varenā akorda.

028 Vai mūziķa karjeras laikā esi guvis kādu darba traumā?

Paldies Dievam, nē. Vienreiz Saulkrastos gan mūsu pirotehniķis bija palaidis armijas prettanku dūmu sveces – man

sadega bikses, bet pats īsti nesapratu, kā no tiem dūmiem izkļūt ārā.

029 Kāds bijis visjocīgākais pasākums, kurā nācies uzstāties?

Iespējams, tas bija laiks, kad «Pērkonā» pārstāvēja Lapmežciema kultūras namu un skaitījās zvejnieku kolhoza «Selga» vokāli instrumentālais ansamblis. Mūs piespieda piedalīties zvejnieku kolhozu ansambļu skatē, un mēs, sajutušies kā lielie stāri, nolēmām izgāzties un izcīnīt pēdējo vietu. Es visiem liku uzrakstīt pa dziesmiņai, jautrākā no tām bija Raimonda [Bartaševiča] konceptuālais skaņdarbs «Zivju zupa» – viņš staigāja pa publiku, dalīja to grupās un lika visiem tēlot atsevišķas zivju zupas sastāvdaļas, bet mēs pa to laiku ar pūšamajiem instrumentiem improvizējām fonā (tajā skaņdarbā nebija nevienas notes).

Bet pēdējo vietu vienai nedabūjām, mums piešķīra pirmo, un mūsu plāns izgāzās.

030 Vai būtu ar mieru uzstāties kādas politiskās partijas kongresa noslēguma ballē?

Jā, bet atkarīgs, kurai partijai. Es esmu nacionālists, ceru, ka ar to viss ir izteikts.

031 Vai tici spoku vai citplanētiešu eksistencei?

Protams, ka jā. Pats gan viņus neesmu redzējis, bet esmu daudz iedziļinājies teoloģijā, zinu, ka pareizticīgie ir pētījuši dēmonoloģijas lietas, un tas patiešām ir nopietni.

032 Vai esi slimojis vai pašlaik slimo ar zvaigžņu slimību?

[Ilgi, veselīgi smiekli.] Skaidrs, ka jā! Joks! Man piemīt kristīgā pazemība...

033 KĀ IZSKATĀS TAVA MŪZA? SIRDĪ MĪLA, PĒC IZSKATA DAĪĻA.

034 Vai esi kādreiz šūdinājis īpašu tērpu koncertiem?

Vienreiz mana pirmā sieva kaut ko uzšūva, «Pērkonā» par to rūpējās mākslinieces, bet šajos laikos katrs pats izvēlas, ko vilkt mugurā, kāpjot uz skatuves.

035 «Pērkonā» padomju laikos kādu brīdi skaitījās aizliegts. Varbūt arī tagad vajadzētu aizliegt vienu otru latviešu ansambli?

Man, protams, ir viedoklis, taču uz vecumu esmu kļuvis daudz tolerantāks. Un pie mums taču ir demokrātija...

036 Vai būtu gatavs piedalīties kādā realitātes šovā?

Ja nu varētu filmēt šovu manos ārprātīgā haosa pārpilnajos apartamentos.

037 Vai bieži skaties televīziju?

Man nav televizora. Skatos, kad aizbraucu pie vecākiem uz Līvāniem – pārsvarā krievu analītiskos raidījumus un krievu bojevikus.

038 Vai esi aktīvs interneta lietotājs?

Jā, bieži izmantoju «YouTube», lai uzzinātu mūzikas jaunumus, esmu «draugos», regulāri pārbaudu e-pastu.

039 Vai vari uz sitiena pateikt, cik taustiņu ir klavierēm, cik – akordeonam un cik – bajānam?

Klavierēm jeb flīgelim tradicionāli ir 88 taustiņi. Akordeonam galvenais ir basu skaits, nevis taustiņu skaits – labās rokas taustiņu skaitu nezinu, bet svarīgi, ka tas iet līdz fa notij, kreisās rokas taustiņu skaits ir vai nu 120, vai 80. Sintezatoriem ir 88, 73 vai 61 taustiņš. Par bajānu tiešām neatbildēšu, kaut gan studiju laikā to vienu gadu vajadzēja spēlēt.

040 Kurš mūziķis ir bijis tavs elks?

No popmūziķiem vai rok mūziķiem – Džons Lenons. No akadēmiskās mūzikas – Ludvigs van Bēthovens, Ēriks Satī, Modests Musorgskis un vēl daudzi...

041 Vai gadās apmeklēt koncertus; ja jā, tad kādus?

«Deep Purple» esmu redzējis – pirms tam biju daudz klausījies un studējis Džona Lorda ērģeļspēli. Bet neesmu regulārs koncertu apmeklētājs.

042 Vai bērnībā mēdzi sirot pa kaimiņu dārziem?

Nebija tāda nepieciešamība, pašu dārza viss vajadzīgais augs.

043 Lielākā palaidnība, ko esi pastrādājis?

Skolā, vairs neatceros kādas stundas laikā, man uzsprāga ar jodu un vēl kaut kādām ķimikālijām piesūcināts papīrs – laikam jau biju domājis to spridzināt starpbīdī.

044 Kāda bijusi pati briesmīgākā vieta, kur esi pamodies?

Esplanādē uz soliņa – pavēru acis, un pirmais, ko ieraudzīju, bija Raiņa piemineklis.

045 Kā nopelnīji pirmo naudu?

Tēvs, kurš bija mežkungs, sagādāja man un klasesbiedram darbu – cirst mežā krūmus.

046 Cik kaklasaišu tev ir?

Nav daudz, man labāk patīk kakla lakatiņi, to ir vairāk – kāds pusducis būs. Kad gāju saņemt Triju Zvaigžņu ordeni, lai pieskaņotos pie ordeņa lentes, uzliku zilu kakla lakatiņu.

047 Vai nepazīstami cilvēki tev mēdz piedāvāt iedzert?

Jā, protams, bet pārsvarā man šie piedāvājumi neliekas saistoši. Pirms pāris dienām mājās pagalmā man piedāvāja uzpīpēt zālīti, man bija jāsteidzas uz koncertu un atteicos, lai gan vienu dūmu simboliski nācās ievilk.

048 Kā vislabāk salāpīt paģiras?

Tas atkarīgs no tā, kas dzerts iepriekšējā dienā un kāda ir dienas kārtība. Ja jābūt skaidrā, klasiskā recepte ir minerālūdens, medus un citroni.

049 Kad pirmoreiz piedzēries?

Es vēl biju sīks, kādus desmit gadus vecs. Bija siena talka, un mani pacienāja ar mājas vīnu.

Pēc tam naktī vēmu – tolaik organismam bija dabiskā imunitāte pret saindēšanos ar alkoholu.

050 Vai dziesmas radi skaidrā prātā?

Dažādi. Taču svarīgi, ka vienmēr uzrakstīto pārbaudu skaidrā.

051 Kā atšķirt normālu alkohola lietošanu no ļaunprātīgas?

Ja darbaspejas visās

jomās tiek saglabātas, tā ir normāla lietošana. Ļaunprātīga lietošana ir tad, kad vairs nejedz neko, kad zūd atbildība.

052 Kāds ir tavs personiskais dzērienu reitings?

Pirmkārt, pašdarinātie dzērieni – mājas vīni, Latgales kandža. No komerciālajiem dzērieniem vīni, atkarībā no situācijas – dzirkstošie, baltie, rozā, sarkanie. Īpašos gadījumos labs konjaks vai viskijs. No kokteiļiem mans favorīts ir «Mohito», kā aperitīvu var izmantot «Mimozu» (apelsīnu sula ar šampanieti) vai «Asinaino Mēriju». Alus man garšo, bet ar to neaizraujos, jo tas lēni izvadās no organisma.

053 Vai kādreiz esi ievērojis diētu?

Tādā tradicionālā izpratnē ne, taču jau labu laiku, kādus 20 gadus, esmu gandrīz veģetārietis. Mājās es gaļu vispār neēdu. Dažreiz esmu badojies, lietojot tikai ūdeni – ilgākais, šķiet, 23 dienas.

054 Sarežģītākais ēdiens, ko proti pagatavot?

Grūti pateikt, man mājās ir daudz vairāk kulinārijas grāmatu nekā grāmatu par vīnu. Par savu pavāra mākslu nesūdzos.

055 No kādas sava rakstura īpašības vēlētos atbrīvoties?

Nu nezinu – reiz man kāds priesteris teica, ka man būtu jākļūst par svēto. [Smejas.]

056 Vai kādreiz esi skrējis maratonu?

Nē, neesmu, un mani tas īsti nesaista. Kāds draugs, kurš nedzer un nepīpē, man stāstīja, ka maratona laikā viņš gūstot baudu, jo izdala endorfini un morfinveidīgie – es to baudu gūstu citādā veidā.

057 Cik vērtus esi guvis hokeja laukumā?

[Smejas.] Nevienu, bet atceros to leģendāro spēli starp mūziķiem un aktieriem Sporta pilī. Biju vērtu tuvumā, tiku pie ripas, ▶▶▶

metu pa vārtiem, taču nokritu, un ripa aizli-
doja garām.

**058 Vai labprātāk brīvo laiku pavadītu mak-
šķerējot, sēņojot vai medībās?**

Tā īsti nekas neiet pie sirds. Makšķerēšanā man ir bērņības trauma – ķērās tikai mazas zivis vai sapali, kuri lēkāja un noēda visas manas salasītās maijvaboles. Bet dižos, kuros ir daudz zivju, tas process liekas garlaicīgs. Medībās esmu bijis ar to pašu plinti, ar kuru kāpu uz skatuves, taču netrāpīju nevienai pīlei. Sēņot pagājušos vasar biju un pat kādas gailenes atradu, taču tobrīd vairāk biju izmisis par to, ka biju apmaldījies.

059 Kad pēdējo reizi esi nakšņojis teltī?

Tiešām neatceros, bet vispār esmu.

060 Vai esi dienējis armijā?

Nē. Pirms gaidāmā iesaukuma pat biju izstu-
dējis psihiatrijas grāmatas un atradis sev dia-
gnozi, bet pēc tās nebija nepieciešamības –
izrādījās, ka esmu tuvredzīgs, un tādus
padomju armijā neņēma.

**061 Vai esi kādreiz izmantojis prostitūtu
pakalpojumus?**

Neesmu vis, bet esmu domājis, ka tas varētu
būt interesanti. Turklāt ir bijuši piedāvājumi,
kad esmu gājis uz mājām pa Čaka ielu.

**062 Kāda ir tava mīlākā latviešu galda
dziesma?**

Lai iet «Daudz baltu dieniņu».

063 Vai esi vinnējis kādā loterijā?

Jā, automašīnu «Moskvič 412». Studiju laikos
kopā ar Normundu Šnē nopirkām veselu
kasti «Sprinta» loterijas biļešu – par 200 rub-
ļiem 200 biļetes. Smieklīgi, ka viņš iegriezās
pie manis nākamajā rītā pēc tam, kad biju
saņēmis divnieku diriģēšanā un mani pie-
draudēja atskaitīt par profesionālu nepiederī-
bu, jo es, lūk, nediriģēju akadēmiski. Man kā
reiz kabatā bija nauda, bet viņam – ideja.
Norunājām laimestu dalīt uz pusēm, atgrie-
zāmie kopmītnēs, plēsām tās biļetes vaļā –
bija pa kādam rublim, piecītim, un pēkšņi –
mašīna! Tā nu tikām pie moskviča, ko pārde-
vām kāda studiju biedra tēvam, kurš jau sen
stāvēja rindā pēc mašīnas. Un galvenais, ka to
naudu nenotriecām – Normunds par bargu
naudu nopirka skaļruņus, bet es – austrum-
vācu ražojuma sintezatoru. Vairāk gan azart-
spēles nespēlēju.

**064 VAI ESI KĀDREIZ
HONORĀRU SAŅĒMIS
GRAUDĀ?
NEATCEROS, KA TĀ BŪTU
NOTICIS. IR BIJIS TĀ, KA
NESANEMU VISPĀR...**

**065 Vai tevi kādreiz ir aizturējuši likuma
sargi?**

Nav vis.

**066 Vai kādreiz esi devis kukuli ceļu
policistam?**

Laikam jā. Simboliski. Parasti par ātruma
pārsniegšanu. Visbiežāk tomēr tiku cauri ar
brīdinājumu. Mūslielos braucu rāmāk un
cenšos ievērot noteikumus.

**067 Kurš, tavuprāt, varētu būt Latvijas
nacionālais dzīvnieks?**

[Pēc ilgām pārdomām.] Varbūt bebrs?

**068 Vai esi kādreiz sacerējis mūziku reklā-
mas klipiem?**

Jā, piemēram, žurnāliem «Privātā Dzīve» un
«Ieva».

069 Vai tici, ka cilvēks cēlies no mērkaķa?

Kategoriski nē.

070 Kā atšifrējams saīsinājums FHM?

Laikam jau «For Him».

071 Vai zini, kāds ir tavs IQ?

Vienreiz joka pēc internetā aizpildīju testu,
sanāca laikam 145 vai 155 punkti.

072 Tad jau laikam esi ģēnijs?

Tā pēc testa sanāca. Taču IQ tests balstās uz
loģiku, kas ir mana stiprā puse.

073 Kad beidzot nogriezīsi matus?

Kad viņi paši izkritīs.

074 Visu laiku labākā rokgrupa ir...

«Pērkon», protams, bet ar lielu cieņu izturos
arī pret «The Beatles» un daudziem citiem.

**075 Vai tev kādreiz ir pievērsuši uzmanību
geji?**

Ir gan, taču ātri sapratuši, ka dabūs pa purnu.

076 Vai tev patīk Lady Gaga?

Tāda interesanta.

**077 Stulbākais jautājums, ko tev ir uzdevuši
žurnālisti?**

Principā stulbu jautājumu nevar būt, var būt
stulbas atbildes. **FHM**